

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/114/2015
Identifikačné číslo spisu: 8012200555
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8012200555.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a z členiek senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobcov: 1) Jozef Jančok - SAVARNA, Dubník 133, 082 07 Červenica, IČO: 10 766 839, 2) Opálové bane Dubník a.s., so sídlom Dubník, 082 07 Červenica, IČO: 36 472 395, obaja zastúpení JUDr. Vladimírom Kotusom, advokátom so sídlom Žižkova 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: Hlavný banský úrad v Banskej Štiavnici, so sídlom Kammerhofská 25, 969 50 Banská Štiavnica, za účasti: 1) Obec Červenica, 082 07 Červenica, 2) Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Odštepny závod, so sídlom Obrancov mieru 7, 080 01 Prešov, 3) Opálové bane Libanka, s.r.o., so sídlom Floriánova 3201/12, 080 01 Prešov, IČO: 45 571 503, 4) Nadácia Dubnické opálové bane, so sídlom Dubník, 082 07 Červenica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 404-991/2012 z 15. mája 2012, o odvolaní žalobcov 1), 2) proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/62/2012-243 z 18. decembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/62/2012-243 z 18. decembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcom 1), 2) náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Pribratým účastníkom konania: Obec Červenica, Lesy Slovenskej republiky, š.p., Opálové bane Libanka, s.r.o., Nadácia Dubnické opálové bane náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného Hlavného banského úradu č. 404-991/2012 z 15. mája 2012, vrátane prvostupňového rozhodnutia Obvodného banského úradu v Košiciach č. 913-3452/2011 z 1. decembra 2011 a náhrady trov konania pozostávajúcich zo zaplateného

súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

Preskúmaným rozhodnutím č. 404-991/2012 z 15. mája 2012 žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 38 ods. 1 písm. b) a § 40 ods. 2 zákona č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušnínach a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o banskej činnosti“ alebo „zák. č. 51/1988 Zb.“) na základe odvolaní žalobcov 1) a 2) proti rozhodnutiu Obvodného banského úradu v Košiciach z 1. decembra 2011, č. 913-3452/2011, o povolení banskej činnosti pre žiadateľa Opálové bane Libanka, s.r.o. so sídlom Floriánova 3201/12, Prešov začal odvolacie konanie, posúdil odvolania ako prípustné a podané v zákonnej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodol tak, že zmenil a doplnil napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu tak, že

I. Vo výroku kde je uvedené miesto činnosti, kde sa povoľuje banská činnosť organizácii Opálové bane Libanka, s.r.o. doplnil: „na pozemku KN-C parc. č. 652/1 na jej časti č. 652/20 definovanej geometrickým plánom overeným Správou katastra Prešov pod č. 492/10 dňa 19.04.2010.“

II. Už určené technické podmienky povoľovanej banskej činnosti organizácii Opálové bane Libanka, s.r.o. doplnil ďalšími osobitnými technickými podmienkami banskej činnosti pod bodmi 12 až 18, ktoré v preskúmanom rozhodnutí presne špecifikoval.

V ostatnom napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolania žalobcov 1) a 2) zamietol.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v posudzovanej veci bolo základom vyriešenie otázok, či správne orgány vyriešili strety záujmov k autorským právam žalobcu 1), k objektom žalobcu 2), či sa správny orgán vysporiadal s námietkami žalobcov, ktoré boli obsahom odvolania proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu a či v odvolacom konaní akceptoval všetky námietky, prípadne návrhy na doplnenie dokazovania navrhované žalobcami.

Námietku žalobcov, že správne orgány nemohli vydať rozhodnutia v súlade so zákonom, keď účastník 3) nepredložil v súlade s § 17 ods. 2 zákona o banskej činnosti doklady o vyriešení stretov záujmov týkajúce sa autorských práv žalobcu 1), krajský súd považoval za nedôvodnú.

Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že žalobca 1) vykonával v rokoch 1991 až 2001 na vlastné náklady geologické práce, ktorých cieľom bol prieskum výhradného ložiska drahého opálu. Dobývací priestor na základe daného výpočtu bol prednostne určený pre spoločnosť Slovenský opál, s.r.o. Červenica - Dubník, ktorú zastupoval konateľ Jozef Jančok, čo vyplýva z rozhodnutia Obvodného banského úradu v Košiciach z 11. októbra 2002 číslo: 1337/2000. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa konštatuje, že na základe výsledkov uvedeného prieskumu bolo rozhodnutím Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 11. januára 1999, číslo: 2848/1196/98-3.3 vydané osvedčenie o výhradnom ložisku Červenica, vyhradený nerast drahé kamene - opály. Následne bol predchádzajúcim súhlasom Obvodného banského úradu v Košiciach z 27. apríla 2001 číslo: 812/2001 prevedený dobývací priestor F. z organizácie Slovenský opál, s.r.o. Červenica - Dubník na organizáciu Opálové bane Dubník, a.s. Červenica, kde je Jozef Jančok od 10. apríla 2011 až do súčasnej doby štatutárnym zástupcom. Spoločnosť Opálové bane Dubník, a.s. Červenica bol dobývací priestor právoplatne odňatý Obvodným banským úradom Košice v roku 2004, pričom do výberového konania sa prihlásila spoločnosť zastúpená Jozefom Jančokom - Slovenský opál, s.r.o. V roku 2005 bolo ukončené výberové konanie na určenie dobývacieho priestoru F., kde spoločnosť Opálové bane a brusiarne, s.r.o. Prešov (právny predchodca účastníka 3) získala tento dobývací priestor a taktiež na ňu prešli všetky práva a povinnosti vyplývajúce z držby dobývacieho priestoru. Na základe schválenia zásob Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky vydalo verejnú listinu - rozhodnutie o schválení zásob výhradného ložiska č. 242/2005-v.s.ú. z 26. júla 2005.

Ďalej krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalovaný ani prvostupňový správny orgán a ani účastník 3) nespochybnili, že autorom záverečnej správy a spôsobu výpočtu zásob v uvedenej správe je žalobca 1) a v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 618/2003 Z. z. o autorskom práve v znení neskorších predpisov (ďalej len „autorský zákon“) je záverečná správa chránená autorským právom, avšak nesúhlasili s názorom utajenia verejnej listiny vydananej Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky. Aj krajský súd sa stotožnil so skutočnosťou, že záverečná správa a nie rozhodnutie vrátane grafických, mapových a textových príloh, je v zmysle § 7 ods. 1 písm. j) autorského zákona autorským dielom, ktorá podlieha všetkým ustanoveniam o ochrane autorských práv. Výsledky geologických prác, vrátane konkrétnych údajov vypočítaných zásob, rozmiestnenia blokov výpočtu zásob sú obchodným majetkom žalobcu 1) a podliehajú obchodnému tajomstvu. Názor žalobcu 1), že rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky o schválení zásob výhradného ložiska z 26. júla 2005 je možné utajovať, je podľa krajského súdu nesprávny. Záverečnú správu tvoria štyri časti a túto účastník 3) získal od Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky na základe žiadosti a vyplatenia poplatku legálnou cestou. Táto správa priamo pojednáva o ložisku, zásobách, spôsobe výpočtu zásob, metódach, ktoré boli použité, o množstvách opálu a kvalite vzoriek. Účastník 3) neporušil žiadne práva žalobcu 1), nakoľko použil pre plán otvárky a prípravy dobývania verejnú listinu, a to rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 26. júla 2005 o schválení zásob výhradného ložiska. Žalovaný v konaní vychádzal z toho, že rozhodnutie o schválení zásob je verejná listina, a že mapa blokov geologických zásob je informácia zo záverečnej správy a je verejne prístupná podľa § 7 ods. 3 písm. a) a b) autorského zákona v spojení s § 19 zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (ďalej len „geologický zákon“) a § 46 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z. z., ktorou sa vykonáva geologický zákon a § 9 vyhlášky SGU č. 9/1989 Zb. o registrácii geologických prác, odovzdávaní a sprístupňovaní výsledkov geologických prác, zisťovaných starých banských diel a vedení ich registra.

Ďalej krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu žalovaného aj z vyjadrenia k žalobe účastníka 3) vyplýva, že žalobca 1) podal na Okresný súd Prešov návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd Prešov uznesením z 22. mája 2012 č. k. 21Cb 95/2012-61 uložil žalovanému 1) Opálové bane Libanka, s.r.o. povinnosť vziať späť žiadosť o povolenie banskej činnosti vedenej na Obvodnom banskom úrade v Košiciach pod sp. zn. 913-3452/2011 a na Hlavnom banskom úrade pod sp. zn. 404-905/2012 do 15-tich dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, žalovanému 1) a žalovanému 2) (X.. D.. X. J.) zakázal akokoľvek používať rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky číslo: 242/2005-v.s.ú. o schválení zásob výhradného ložiska vydané dňa 26. júla 2005 v Bratislave na akékoľvek právne úkony až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, ďalej uložil žalovanému 1) a 2) povinnosť zdržať sa nakladania s autorským dielom „Výsledky výpočtu zásob drahého opálu na výhradnom ložisku F.“, ktoré boli schválené predmetným rozhodnutím až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej a tiež zakázal žalovanému pokračovať v odvolacom konaní vedenom na Hlavnom banskom úrade pod sp. zn. 404-905/2012 proti rozhodnutiu Obvodného banského úradu Košice č. 913-3452/2011 z 1. decembra 2011 do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej. Zároveň uložil žalobcovi 1) povinnosť do 30-dní od doručenia predbežného opatrenia podať návrh vo veci samej.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd zmenil uznesením zo 7. augusta 2012 č. k. 4Cob/54/2012-119 vyššie citované uznesenie súdu prvého stupňa a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Toto uznesenie odôvodnil tým, že rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 26. júla 2005 o schválení zásob výhradného ložiska je verejnou listinou, rieši otázku výpočtu zásob drahého opálu na výhradnom ložisku C. a výsledky tohto rozhodnutia neznamenajú ohrozenie autorských práv žalobcu 1), ktorých sa má domáhať žalobca vo veci samej. Predbežné opatrenie tak, ako bolo nariadené Okresným súdom Prešov presahuje rámec individuálnych záležitostí, lebo nie je možné zakázať použitie verejnej listiny rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky a súdy nemôžu ukladať Hlavnému banskému úradu, aby nepokračoval v odvolacom konaní, pričom jeho rozhodnutie je už právoplatné, a preto Krajský súd v Prešove návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Žalobca nepreukázal, že žalovaní 1) a 2) v tomto konaní nezákonne nakladali s výsledkami výpočtov drahého opálu, ktoré súvisia s ochranou autorského práva. Nebolo možné zistiť rozsah tvrdeného zneužitia autorského práva žalobcu.

Námietka žalobcov, že správne orgány nevyriešili strety záujmov k objektom, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu 2) bola podľa krajského súdu rovnako nedôvodná. Účastník 3) podal dňa 4. júla 2012 na prvostupňový správny orgán žiadosť o povolenie banskej činnosti s plánom otvárania, prípravy a dobývania a dokladmi o vyriešení stretov záujmov v dobývacom priestore F.. Predmetom žiadosti bola banská činnosť - dobývanie drahého opálu obsiahnutého v horninách uložených na halde štôlni C., ktorá vznikla banskou činnosťou v minulosti v dobývacom priestore F., o ktorú požiadala oprávnená organizácia. Banskou činnosťou podľa plánu otvárania, prípravy a dobývania, ako je uvedené na str. 7 predmetného plánu, účastník 3) plánoval odťažiť 431 m³ kolektorskej horniny (andezitu) s predpokladaným obsahom 10 000 ct (karátov) drahého opálu povrchovým zárezom (odkopom a výkopom) o hĺbke 5 až 7 metrov za cca 4 roky (do 30. septembra 2015). Činnosť plánoval realizovať na ploche 670 m². K tejto ploche získal rozhodnutie o vyňatí z lesného pôdneho fondu a túto plochu definoval geometrickým plánom. Vyriešenie stretu záujmov v oblasti ochrany lesných pozemkov na časti parcely KN-C č. 652/1 (vymedzenej geometrickým plánom ako parcela KN-C č. 652/20) bolo podľa krajského súdu jednoznačne dokladované rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Prešove zo 16. septembra 2010 č. 2010/231-2/Lel o dočasnom vyňatí parcely KN-C č. 652/20 pre účely realizácie banskej činnosti - ťažby výhradného nerastu - drahý opál v dobývacom priestore F. a zmluvou o budúcej zmluve s Lesmi Slovenskej republiky. Identifikácia parcely KN-C č. 652/20 je jednoznačne podložená geometrickým plánom overeným podľa § 9 zákona č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii a rozhodnutím o vyňatí pozemku z lesného pôdneho fondu. Na dotknutej časti pozemku KN-C č. 652/1 bol na ploche 652/10 zriadený objekt stavby „C.“ (označená parc. č. 652/10 objekty na pozemkoch KN-C parc. č. 652/11, 13 a 650/4, ako aj ústia štôlni C. (označené parc. č. 652/15).

Krajský súd poukázal na vyjadrenie účastníka 3) zo 16. marca 2012 č. 27/2012IK, Ko, ktorý v bode 4. prehlásil, že plánovanou činnosťou nedôjde k poškodeniu uvedených objektov ani pozemkov, teda ňou tieto nebudú ohrozené. Žalovaný to vyhodnotil tak, že spoločnosť Opálové bane, s.r.o. Prešov zatiaľ s využívaním týchto objektov pri banskej činnosti v dobývacom priestore neuvažuje. Z toho dôvodu žalovaný v ďalšom konaní nežiadal od účastníka konania 3) dokladovanie vyriešenia stretov záujmov k týmto objektom. Pripomienky žalobcov 1) a 2) riešil v určených osobitných technických podmienkach napadnutého rozhodnutia. Z bezpečnostných dôvodov a na zabezpečenie prístupu k týmto objektom, napr. pre Hasičský a záchranný zbor žalovaný určil v technických podmienkach dobývania ochranné pásmo 8 m, ktoré je zároveň ochranným pilierom - zámerne nechána celina úžitkového nerastu, ktorá sa používa na ochranu povrchu a má zabrániť poklesu terénu. V tomto prípade má ochranné pásmo zabezpečiť stabilitu a prístup k objektom na pozemkoch KN-C parc. č. 652/10, 652/11, 652/13 a 652/15 pre ich užívanie, udržiavanie a prístup k nim. Osobitné technické podmienky dobývania slúžia hlavne na stanovenie obmedzujúcich opatrení pre ťažobnú organizáciu z dôvodov bezpečnosti. Ak tieto podmienky nevyhovujú môžu sa zmeniť alebo orgán hlavného dozoru nariadi nové opatrenia, čo má v kompetencii podľa § 41 ods. 1 písm. c) zákona o banskej činnosti.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu mal za preukázané, že na stavby resp. objekty na pozemkoch KN-C parc. č. 652/10, 652/11, 652/13 a 652/15 nikdy nebolo vydané stavebné povolenie ani kolaudačné rozhodnutie. Nejedná sa o stavby súvisiace s banskou činnosťou a sú situované v chránenom ložiskovom území. Tieto stavby podliehajú vyjadreniu sa k možnosti legalizácie príslušnému banskému úradu, kde banský úrad žiada o stanovisko držiteľa dobývacieho priestoru, nakoľko danou výstavbou by mohlo dôjsť k znemožneniu využívania zásob. Stavby sú postavené na zásobách evidovaných ako zásoby Z-1, čo je v rozpore s banským zákonom a využívaním výhradného ložiska, nakoľko sa jedná o priamo vyťažiteľné zásoby drahého opálu.

Ďalej krajský súd uviedol, že účastník 3) poukázal na neexistenciu budov 652/11, 650/4. Tieto stavby sú postavené na lesných pozemkoch štátu Slovenskej republiky, v správe Lesy Slovenskej republiky, š.p. a žalobca 2) nemá vo vlastníctve pozemky ani uzatvorenú zmluvu o nájme. Námietka žalobcov, že nie je vyriešený stret záujmov medzi žiadateľom a Lesmi Slovenskej republiky je podľa názoru krajského súdu nedôvodná, pretože podstatným pre preukázanie doriešenia stretov záujmov k lesným pozemkom je právoplatné rozhodnutie o dočasnom vyňatí záujmového pozemku z lesného pôdneho fondu. Lesy

Slovenskej republiky boli účastníkom celého správneho konania a počas konania nevzniesli námietku, ani nespochybnili svoje stanovisko vyjadrené v zmluve o budúcej zmluve a k navrhovanej činnosti. Rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Prešove z 22. februára 2006 č. 2006/99-2/IM sa stalo právoplatným dňa 28. februára 2006. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva, že trvalý záber lesného pozemku je znázornený na priloženom geometrickom pláne č. 5/2003, úradne overeným Správou katastra Prešov dňa 11. apríla 2003 pod č. 312/03 a taktiež na priloženej kópii porastovej mapy.

Z obsahu administratívneho spisu ďalej krajskému súdu vyplynulo, že dňa 18. septembra 2012 bola uzavretá nájomná zmluva medzi Lesmi Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica ako prenajímateľom a Opálovými baňami Libanka, s.r.o. Prešov ako nájomcom. Predmetom zmluvy je parcela č. 652/20, ktorá bola rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Prešove zo 16. septembra 2010 dočasne vyňatá z lesného pôdneho fondu na obdobie od 1. októbra 2010 do 30. septembra 2015 na realizáciu banskej činnosti. Predmetom nájmu bola parcela KN-C parc. č. 652/20 o výmere 670 m² s dobou nájmu do 30. septembra 2015 za účelom ťažby vyhradeného ložiska opálu v určenom dobývacom priestore F. na základe rozhodnutia o povolení banskej činnosti Obvodného banského úradu v Košiciach z 1. decembra 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. mája 2012. Zároveň bol Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky z 3. októbra 2012 udelený súhlas na nájom lesného majetku vo vlastníctve štátu v správe Lesy Slovenskej republiky, š.p. Banská Bystrica pre nájomcu Opálové bane Libanka, s.r.o. Prešov.

K námietkam žalobcov, že nestačí vytýčiť hranice dotknutej parcely 652/20 pred fyzickým začatím prác po skončení správneho konania, pričom nie je jasné, kde a na akej parcele, v akom rozsahu sa banská činnosť povoľuje, krajský súd uviedol, že sú nedôvodné. Z predloženej dokumentácie a vyjadrenia žiadateľa mal žalovaný za preukázané, že plánovaná činnosť výkopom alebo viacerými výkopmi na halde bude nasmerovaná tak, aby nebol potrebný výrub stromov, a tiež aby neboli ohrozené iné ďalšie chránené záujmy. Navrhovaná činnosť je malého rozsahu a svojou povahou a spôsobom realizácie nie je obvyklá, ale nie je ani vylúčená alebo obmedzená predpismi, a preto bola povolená s upresňujúcimi a obmedzujúcimi podmienkami.

Podľa názoru krajského súdu, žalovaný vydal napadnuté rozhodnutie, ktoré je výsledkom kompromisov medzi záujmami účastníka 3) a žalobcami. Žalobca 2) v konaní, ani v odvolaní nežiadal o určenie nových alebo o zmenu osobitných technických podmienok určených prvostupňovým správnym orgánom. Žalovaný len doplnil a sprísnil osobitné technické podmienky jednoznačne v záujme ochrany žalobcov. Žalovaný nemal dôvod ani oporu v zákone vyžadovať od účastníka 3) vytýčenie hraníc pred vydaním povolenia. Pre potreby konania o povolení banskej činnosti sa zámer predkladá v textovej a grafickej podobe a upresňuje sa na miestnej ohliadke, ktorá je súčasťou ústneho pojednávania. Žalovaný v odvolacom konaní nenahrádzal prvostupňový orgán, ale plnil si povinnosti vyplývajúce mu zo správneho poriadku, reagoval na podnety žalobcov a konal v súlade s § 60a správneho poriadku. Povolenou činnosťou účastník 3) nemôže prekročiť plánovaný objem ťažby, ktorý uviedol v pláne otvárky, prípravy a dobývania. V tomto prípade je to celkom 431 m³. Z technického hľadiska tak malý objem povrchovej ťažby, alebo skôr výkopu, umožňuje ho na ploche 670 m² dočasne vyňatej z lesného pôdneho fondu orientovať tak, aby neboli ohrozené objekty žalobcu 2). Určené osobitné podmienky len z dôvodu bezpečnosti obmedzili spôsob a priestorové umiestnenie týchto prác a zmenšili plochu, na ktorej je možné činnosť vykonávať na cca 300 m². Priestor, v ktorom sa môže účastník 3) svojou činnosťou pohybovať je podľa krajského súdu jednoznačne identifikovateľný. Na realizáciu zámeru podľa plánu otvárky, prípravy a dobývania potrebuje zabráť výkopom alebo výkopmi plochu cca 100 m², čo mu je s vysokou rezervou dostatočne umožnené aj pri stanovení obmedzujúcich podmienok, a aj pri zachovaní bezpečnej vzdialenosti od objektov žalobcu 2). Túto technickú problematiku riešia v rozhodnutí žalovaného opatrenia pod bodmi 12. až 15.

Krajský súd uviedol, že na problematiku existencie inžinierskych sietí na predmetnej parcele poukázal žalobca 2) až v odvolacom konaní. Účastník konania 3) si vyžiadal od prevádzkovateľa týchto sietí potvrdenie o tom, či v danej lokalite sa tieto siete nachádzajú a z potvrdenia spoločnosti Východoslovenská energetika, a.s. so sídlom v Košiciach vyplýva, že v záujmovej oblasti F. a Halda C.

sa podzemné inžinierske siete v správe Východoslovenská distribučná, a.s. Košice nenachádzajú. Ani správne orgány nemajú vedomosť o existencii inžinierskych sietí v priestore plánovanej činnosti, a preto preniesli zodpovednosť na ich zistenie a za ich nepoškodenie pri vykonávaní činnosti na žiadateľa.

Námietka žalobcov, že žalovaný si sám stanovil technické podmienky v bodoch 12 až 15 bez konzultácie so žalobcom 2) a tým porušil dvojinštančnosť konania, je podľa krajského súdu nedôvodná. Podľa § 59 správneho poriadku, odvolací orgán má povinnosť preskúmať celé správne konanie, nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní. Rovnako nie je viazaný skutkovými zisteniami, ani právnym názorom, ku ktorému dospel prvostupňový orgán. Odvolací orgán môže v odvolacom konaní na základe návrhov účastníkov konania konanie doplniť alebo zistené nedostatky odstrániť. Konanie na prvom a druhom stupni tvorí jeden celok.

Na základe vyššie uvedených skutočností mal krajský súd za to, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán na základe dostatočne zisteného stavu veci s použitím príslušných ustanovení zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (ďalej len „banský zákon“) a zákona o banskej činnosti sa vysporiadali so všetkými námietkami účastníkov konania a správne posúdili strety záujmov a následne vydali napadnuté rozhodnutia v súlade s právnymi predpismi.

Z uvedených dôvodov krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalobcovia neboli v konaní úspešní a žalovaný ani ďalší účastníci nemajú zo zákona právo na náhradu trov konania.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1), 2), ktorí ako dôvod odvolania zhodne uviedli, že postupom správnych orgánov došlo pri vydávaní napadnutých rozhodnutí k porušeniu viacerých povinností, spočívajúcich najmä v tom, že rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 250j ods. 2 písm. a) OSP), zistenia skutkového stavu, z ktorého vychádzali správne rozhodnutia sú v rozpore s obsahom spisu (§ 250j ods. 2 písm. b) OSP), nedostatočným zistením skutkového stavu na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c) OSP), napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť (§ 250j ods. 2 písm. d) OSP) a došlo k vadám, ktoré mohli mať vplyv na zákonosť napadnutých rozhodnutí (§ 250j ods. 2 písm. e) OSP).

Žalobcovia v rámci odvolania podrobne zrekapitulovali priebeh konania pred správnymi orgánmi a zároveň uviedli námietky zhodné s námietkami, uvedenými v žalobe. Zotrvali na všetkých argumentoch, ktoré boli predmetom návrhu na začatie konania, ku ktorým podľa ich názoru nedostali spoľahlivú a najmä presvedčivú odpoveď, čím im bolo znemožnené právo efektívne sa brániť a došlo tak k odňatiu možnosti konať pred súdom.

Uviedli, že žiadateľ o povolenie predmetnej činnosti nepredložil v súlade s § 17 ods. 2 zákona č. 51/1988 Zb. doklady o vyriešení stretov záujmov týkajúce sa autorských práv žalobcu 1), ktorý nikdy nedal súhlas na použitie akýchkoľvek informácií zo záverečnej správy žalovanému 3) resp. jeho právnemu predchodcovi, a teda správne orgány napriek tomu, že nebol vyriešený stret záujmov a preukázateľne o nevyriešení stretov záujmov vedel, vydal nezákonné rozhodnutie.

Žalobca 1) uviedol, že vykonával v rokoch 1991 až 2001 na vlastné náklady geologické práce, ktorých cieľom bol prieskum výhradného ložiska drahého opálu. Výsledkom týchto prác je okrem iného „Záverečná správa o výsledkoch geologických prác s výpočtom zásob. Úlohy: F. - drahý opál, Vyhľadávaci prieskum - I. etapa.“ Súčasťou záverečnej správy je aj výpočet zásob, ktorý schválilo MŽP SR rozhodnutím o schválení zásob výhradného ložiska č. 242/2005-v.s.ú. zo dňa 26.07.2005. Autorom záverečnej správy a výpočtu zásob je žalobca v 1. rade. Záverečná správa vrátane grafických, mapových a textových príloh je v zmysle § 7 ods. 1 písm. j) autorského zákona a právach súvisiacich s

autorským zákonom, autorským dielom, ktoré podlieha všetkým ustanoveniam o ochrane autorských práv. Výsledky geologických prác vrátane konkrétnych údajov vypočítaných zásob, rozmiestnenia blokov výpočtu zásob sú obchodným majetkom žalobcu a podliehajú obchodnému tajomstvu.

Predmetná záverečná správa verejne prístupná, ale v zmysle Bádateľského poriadku vydaného podľa § 7 písm. e) zákona č. 395/2002 Z.z. o archívoch a registratúrach a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, len na vedecké a študijné účely a podlieha zákonu o autorskom práve a nemôže z nich kopírovať (mapy, plány a podobne). Žalovaný tak pri vydaní napadaných rozhodnutí vychádzal z nezákonne získaných podkladov, ktoré nemôžu byť podkladom zákonného rozhodnutia a preto napádané rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia.

Žalobca 1) uviedol, že v rámci geologických prác postavil aj stavby potrebné pre realizáciu geologickej úlohy. Jedná sa o budovy postavené na halde štôlni C., trafostanicu a nízkonapäťovú prípojku vrátane rozvodov inžinierskych sietí pre jednotlivé objekty. Od žalobcu 1) ako subjektu, ktorý vykonal prieskum rozhodol v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 zákona č. 569/2007 o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov, na základe zmluvy prevzal tieto objekty do vlastníctva žalobca 2), čo je štátnej banskej správe z úradnej činnosti taktiež dostatočne známe.

Žalobca 1) žiadal odvolací orgán o preukázanie právneho vzťahu žiadateľa o povolenie banskej činnosti k banskému dielu - štôlni C., ktoré je dotknuté banskou činnosťou, pretože prvostupňový orgán nepreukázal žiadny právny vzťah k banskému dielu a žalovaný uvedenú skutočnosť obišiel tým, že určil technické podmienky na jeho ochranu, avšak vôbec sa nevysporiadal s jeho tvrdeniami.

Poukázal tiež na skutočnosť, že žiadateľ na výzvu žalovaného neobjasnil rozdiely medzi výkazom Geo V3 01 a údajmi v rozhodnutí o schválení zásob. Pri nahliadnutí do spisu 12.04.2012 žalobca zistil, že žiadna náprava v požadovanom termíne nebola zjednaná, pretože nebol doložený iný výkaz Geo V3. To, že žiadateľ predložil opravený výkaz pri inom konaní (medzirezortná komisia na MŽP SR konaná 03.04.2012) nie je dokladom v napadnutom správnom konaní. Z tohto dôvodu i uvedené závery správneho orgánu nemajú oporu v správnom spise.

Žiadateľ nepredložil absolútne žiadny postup, ktorý umožní ďalšie využívanie ložiska, čím jednoznačne nespĺnil požiadavku výzvy žalovaného. Jeho úvahy o čiernych stavbách, o ich neoprávnenom postavení a užívaní nemajú žiadny relevantný právny podklad a nesúvisia s tým, čo požaduje správny orgán predložiť, teda vyriešenie stretov záujmov s vlastníkom týchto objektov. Preto napádané rozhodnutia považoval za minimálne predčasné, nemajúce oporu v správnom spise a zároveň nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Odvolatelia zdôraznili, že správny orgán sa žiadnym spôsobom nesnažil podané konanie riešiť zmierom a technické podmienky boli stanovené bez akejkoľvek konzultácie s vlastníkom predmetných objektov, čím správny orgán porušil ustanovenie § 3 ods. 2 správneho poriadku, keďže nepostupoval v úzkej súčinnosti s fyzickými, či právnickými osobami, ktorých práva a právom chránené záujmy mohli byť a v konečnom dôsledku aj boli priamo dotknuté.

Prvostupňové rozhodnutie nevychádzalo so spoľahlivo zisteného stavu veci, ale skutočný stav veci prvostupňový orgán ani nezisťoval a benevolentne nevyžadoval od žiadateľa dodržanie predpísaných požiadaviek a náležitostí, čo by bol dostatočný dôvod na zrušenie tohto rozhodnutia a vrátenie na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalovaný správny orgán sa však v rámci svojich kompetencií rozhodol toto konanie vyriešiť sám a preto poslal žiadateľovi výzvu na doplnenie podania s upozornením, že ak konanie nedoplní konanie zastaví a prvostupňové rozhodnutie zruší. Takýmto konaním došlo navyše k porušeniu dvojinstančnosti konania, kedy druhostupňový orgán nahrádzal konanie prvostupňového orgánu. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že žiadateľ nedoplnil svoje podanie v zmysle vyššie citovanej výzvy a preto by mal žalovaný splniť svoje upozornenie, konanie zastaviť a prvostupňové rozhodnutie zrušiť.

V danom prípade neboli splnené pre povolenie banskej činnosti v prospech žiadateľa ani ustanovenia § 17 písm. a) a c) v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky SBÚ č. 89/1988 Zb. o racionálnom využívaní výhradných ložísk, o povoľovaní a ohlasovaní banskej činnosti a ohlasovaní činností vykonávaných bankským spôsobom v znení neskorších predpisov. Za najzásadnejšie považovali žalobcovia nevyriešenie stretov záujmov (ochrany autorského práva žalobcu 1) v spojitosti s porušením obchodného tajomstva žalobcu 2) vo vzťahu k právu na povolenie banskej činnosti vo vzťahu k žiadateľovi). Mali za to, že žalovaný správny orgán sa dôsledne nevysporiadal s ich námietkami proti prvostupňovému rozhodnutiu.

Žalobca 2) tiež uviedol, že trvá na všetkých argumentoch, ktoré boli predmetom návrhu na začatie konania, ku ktorým nedostal spoľahlivú a najmä presvedčivú odpoveď, čím mu bolo znemožnené právo efektívne sa brániť a došlo tak k odňatiu možnosti konať pred súdom. Poukázal tiež na to, že súčasťou prác žalobcu 1), ktorých cieľom bol prieskum výhradného ložiska, výsledkom ktorého bola záverečná správa o výsledkoch geologických prác s výpočtom zásob bola aj výstavba geologických objektov - stavieb potrebných na realizáciu geologickej úlohy. Konkrétne sa jedná o budovy postavené na halde štólne C., trafostanicu a nízkonapäťovú prípojku vrátane rozvodov inžinierskych sietí pre jednotlivé objekty. Na základe zmluvy prevzal tieto objekty do vlastníctva žalobca 2), čo je štátnej banskej správe z úradnej činnosti taktiež dostatočne známe.

Na upozornenie žalobcu 2), že žiadateľ nepredložil doklad, ktorý by potvrdzoval vyriešenie stratu záujmov s vlastníkom nehnuteľností v zmysle ust. § 33 ods. 2 veta prvá bankského zákona, prvostupňový správny orgán jej predloženie obišiel tým, že v osobitných technických podmienkach v bode 5 uviedol: „Pri dobývaní bude zabezpečená stabilita zriadenej stavby na parcele č. 652/20 ponechaním dostatočne širokého ochranného pásma stanovená odborne spôsobilou osobou“.

Aj keď existencia parcely č. 652/20, no najmä jej presné zameranie pre absencie KN-C operátu je sporné (absentuje jej existencia v kópii katastrálnej mapy a nie je evidovaná ani na liste vlastníctva), stavby a zariadenia vo vlastníctve žalobcu 2) nie sú postavené na parcele č. 652/20, ale na parcelách KN-C č. 652/8, 652/9, 652/10, 652/11, 652/13 a 652/15. Stavba postavená na parcele KN-C č. 652/10 je vo vnútri spochybnenej parcely č. 652/20 a objekty na parcelách KN-C č. 652/11, 652/13 a 652/15 sa jej priamo dotýkajú. Nejde teda o jednu stavbu, ale o viac objektov, ktoré môžu byť dotknuté plánovanou bankskou činnosťou a preto, podľa názoru žalobcu 2) správny orgán pochybil, ak umožnil nedodržanie priameho ustanovenia bankského zákona. Rovnako je pochybné, že prvostupňový správny orgán rozhodol o ochrannom pásme bez akýchkoľvek konzultácií so žalobcom 2), čím nepostupoval v úzkej súčinnosti so všetkými dotknutými účastníkmi za účelom spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Podľa jeho názoru, bez dostatočného vytyčenia parcely v teréne nemožno hovoriť ani o tom, že zo strany správneho orgánu došlo k vydaniu napádaných rozhodnutí na základe spoľahlivo zisteného stavu veci.

Žalobca 2) upozornil na to, že zmluva o budúcej zmluve nie je preukázaním práv k pozemku, čo prvostupňový správny orgán uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Okrem toho táto zmluva stratila platnosť v priebehu odvolacieho konania a preto napádané rozhodnutie nebolo vydané v súlade so skutkovým stavom. Keďže nemá vedomosť o predložení uzavretej nájomnej zmluvy, správny orgán vydal rozhodnutie na základe nespoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a napádané rozhodnutie je vydané v rozpore s obsahom spisu. Správny orgán vec nesprávne právne posúdil, ak tvrdil, že táto zmluva (len zmluva o budúcej zmluve) dopĺňa vyriešenie stretov záujmov, ktoré bolo vyriešené súhlasom organizácie Lesy SR š. p. s činnosťou žiadateľa zo dňa 25.02.2010 zn. 340/120/2010, a to z toho dôvodu, že tento súhlas je pre iný právny subjekt, konkrétne pre organizáciu Opáľové bane a brusiarne s. r. o. Masarykova 21, Prešov a nie pre žiadateľa.

Takto údajne vyriešené strety záujmov ohľadne využívania pozemku, ku ktorému žiadateľ nepreukáže právny vzťah považoval žalobca za zmätočné, a to z toho dôvodu, že žalobcovi je z iného správneho konania známe vyjadrenie organizácie Lesy SR š. p., že nie je možné uzatvoriť nájomnú zmluvu na pozemky v ich správe z dôvodu, že nie sú zapísané v katastri nehnuteľností.

Stanovenie osobitných technických podmienok v bodoch 5, 12 - 15 napadnutého rozhodnutia a to bez akýchkoľvek konzultácií s vlastníkom ohrozených objektov, v žiadnom prípade nemôže nahradiť doklad o vyriešení stretov záujmov požadovaný zákonom. Žalovaný sa v rámci svojich kompetencií rozhodol nedostatky vyriešiť sám, poslal žiadateľovi výzvu č. 404-496/2012 z 28. februára 2012 pre objasnenie stavu veci na doplnenie podania o osem bodov s upozornením, že ak konanie nedoplní, konanie zastaví a prvostupňové rozhodnutie zruší. Uvedeným konaním však došlo k porušeniu dvojinštančnosti správneho konania, kedy druhostupňový orgán nahrádzal konanie prvostupňového orgánu.

Okrem toho doplnenie žiadateľa je nepravdivé aj v tom, že stavby postavené na pozemkoch KN-C č. 652/10,11,13,15 a 650/4 nie sú zahrnuté vo vyňatej parcele č. 652/20, pretože parcely KN-C č. 652/10 a 650/4 sú priamo v parcele č. 652/20 a parcely č. 652/11, 652/13 a 652/15 sa parcely 652/20 priamo a bezprostredne dotýkajú, čo si odvolací správny orgán mohol zistiť aj v predloženej grafickej dokumentácii.

Podľa žalobcu 2) odvolací správny orgán pochybil, pretože v prípade jednoznačne preukázateľného nepredloženia dokladu o vyriešení stretu záujmov s vlastníkom ohrozených objektov na parcelách KN-C č. 652/10, 11, 13, 15 a 650/4 v stanovenej lehote, mal v zmysle § 17 ods. 5 zákona č. 51/1988 Zb. konanie zastaviť.

Žalobca trval na tom, že nikto, teda ani správny orgán, ani účastníci konania, ani sám žiadateľ nemôže za stavu, keď nie sú vytýčené hranice plánom dotknutej parcely, určiť či predmetná plocha je v bloku halda C. a či je potrebné alebo nepotrebné odlesnenie. Tvrdenie OBÚ a odvolacieho orgánu, že stačí tieto hranice vytýčiť pred fyzickým začatím prác, teda po skončení správneho konania, nemá oporu v žiadnom právnom predpise, či konkrétnom ustanovení.

Opakovane uviedol, že prvostupňový správny orgán jednoznačne porušil ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 51/1988 Zb., podľa ktorého mal žiadateľa vyzvať na doplnenie dokladov o vyriešení stretov záujmov s vlastníkom ohrozených objektov a zároveň odvolací orgán mal z dôvodu nepredloženia požadovaného postupu umožňujúceho ďalšie využitie ložiska konanie v zmysle § 17 ods. 5 zákona č. 51/1988 Zb. zastaviť.

Podľa názoru žalobcu 2) aj otázka ochrany inžinierskych sietí je otázkou vyriešenia stretov záujmov, ale ako je zrejmé správny orgán zákonom požadované doklady nevyžadoval a bez akejkoľvek snahy o vyriešenie stretov záujmov jednoznačne obchádzal práva účastníkov konania na spravodlivé konanie. Okrem toho prvostupňovému správne mu orgánu bola a je existencia inžinierskych sietí známa z jeho úradnej činnosti a sú to skutočnosti všeobecne známe v zmysle § 32 ods. 2 správneho poriadku.

Z vyššie uvedeného vyplýva že odvolací správny orgán na základe nedostatočne, zisteného stavu veci, obchádzaním príslušných ustanovení banského zákona a zákona č. 51/1988 Zb. tým, že sa nevysporiadal so všetkými námietkami účastníkov konania a napriek jednoznačne nevyriešeným stretom záujmov vydal napadnuté rozhodnutie, ktoré nie je v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi.

V podanom odvolaní sa žalobcovia pridŕžovali svojich argumentov uvedených v námietkach žaloby. Okrem už uvádzaných skutočností, žalobcovia poukázali na stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky z 13. mája 2010 č. 28546/2010-9.3., z ktorého vyplýva, že všetky informácie zo záverečnej správy a z výpočtu zásob možno sprístupniť iba so súhlasom žalobcu 1) s tým, že utajenie trvá do 26. júla 2015. Na základe tohto konštatovania, ministerstvo sprístupnilo kópiu rozhodnutia bez utajovaných skutočností. Tvrdenie žiadateľa, že rozhodnutie mu bolo poskytnuté zamestnancom ministerstva, ktoré nespĺňalo náležitosti utajeného dokumentu, ministerstvo odmietlo. Podľa žalobcov, uvedená odpoveď ministerstva bola zaslaná aj na Obvodný banský úrad, ktorej súčasťou bolo aj samotné rozhodnutie ministerstva o schválení zásob bez utajovaných skutočností. K odvolaniu zároveň priložili kópiu rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 242/2005- v.s.ú. z 26. júla 2005 o schválení zásob výhradného ložiska s vyňatými utajovanými skutočnosťami a kópiu rozhodnutia ministerstva s utajovanými skutočnosťami označeného pečiatkou

Opálové bane a brusiarne, s.r.o., právneho predchodcu Opálove bane Libanka, s.r.o.

Žalobcovia v podanom odvolaní opakovane uviedli, že krajský súd sa nedostatočne vysporiadal s právnou argumentáciou žalobcov a svojím postupom im odňal možnosť konať pred súdom a jeho rozhodnutie považujú za predčasné.

Na základe uvedených skutočností žalobcovia navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. decembra 2014, sp. zn. 3S/62/2012-243 zmenil tak, že zruší rozhodnutie Hlavného banského úradu č. 404-991/2012 zo dňa 15. mája 2012, vrátane prvostupňového rozhodnutia Obvodného banského úradu v Košiciach č. 913-3452/2011 zo dňa 1. decembra 2011 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a) OSP, pričom zaviazže žalovaného na náhradu trov konania obom žalobcom. Alternatívne navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18. decembra 2014, sp. zn. 3S/62/2012-243, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení z 22. apríla 2015 k odvolaniu žalobcov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že žalobcovia sa opakovane vracajú k námietkam, na ktoré správne orgány už dávali vyjadrenie v správnom konaní a súdnom konaní, bez toho aby uviedli dôvody, prečo tieto neakceptujú, žalovaný sa pridržiaval obsahu svojho vyjadrenia podaného k žalobe.

Žalovaný zdôraznil, že rozhodnutie o schválení zásob je verejná listina, ktorú podľa v súčasnosti platnej legislatívy vydáva Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky po posúdení v Komisii pre klasifikáciu zásob. Konkrétne rozhodnutie s por. č. 01/06/2005 bolo vydané dňa 26. júla 2005 pod číslom: 242/2005-v.s.ú, v ktorom sa okrem iného uvádza, že autorom výpočtu je Jozef Jančok a záverečnú správu predložili Opálové bane Dubník a.s. Toto rozhodnutie je právoplatné. Teda podľa toho po formálnej stránke autorom záverečnej správy a výpočtu zásob nemôže byť žalobca 1), ktorým je podľa žaloby Jozef Jančok - SAVARNA. Žalovaný v konaní vychádzal z toho, že rozhodnutie o schválení zásob je verejná listina a že mapa blokov geologických zásob je informácia zo záverečnej správy a je verejne prístupná podľa § 7 ods. 3 písm. a) a b) autorského zákona v spojení s § 19 zákona č. 569/2007 Z.z. o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov, s § 46 vyhlášky MŽP SR č. 51/2008 Z.z., ktorou sa vykonáva geologický zákon a § 9 vyhlášky SGÚ č. 9/1989 Zb. o registrácii geologických prác, odovzdávaní a sprístupňovaní výsledkov geologických prác, zisťovaní starých banských diel a vedení ich registra.

Žalovaný uviedol, že v priebehu konania nebolo spochybnené autorstvo Jozefa Jančoka ako autora záverečnej správy a výpočtu zásob, ani konanie nespôsobilo autorovi záverečnej správy osobnostnú alebo majetkovú ujmu. Žalovaný určite podporí nápravu ujmy (ak sa preukáže jej oprávnenosť) v prípadnom konaní o náhradu spôsobenej škody a kedykoľvek dosvedčí, že predmetné dokumenty boli v konaní použité. Považoval za potrebné uviesť, že podľa titulných listov záverečnej správy je jej autorom - zodpovedným riešiteľom geologickej úlohy Jozef Jančok fyzická osoba s geologickým oprávnením, vykonávateľom geologických prác bola fyzická osoba podnikateľ Jozef Jančok - SAVARNA - žalobca 1) a obstarávateľom (podľa súčasnej právnej úpravy geologického zákona „objednávateľom“) geologických prác bola spoločnosť Opálové bane Dubník a.s. - žalobca 2). Kto z týchto troch subjektov je nositeľom autorských práv žalovaný neskúmal, ale žalobca 1) zrejme ani nie je nositeľom subjektívneho práva a neprináleží mu konkrétne právo vymáhať si ochranu autorských práv.

Žalobca 1) podľa názoru žalovaného jednak nebol výlučným vlastníkom autorských práv, v prvej etape preto lebo nebol výlučným objednávateľom geologického prieskumu a neskôr dokonca previedol práva k vykonanému geologickému prieskumu na spoločnosť Slovenský opál, s.r.o., ktorý neskôr tieto výsledky predal žalobcovi 2) pri prevode dobývacieho priestoru F.. To dosvedčuje odvolanie žalobcu 1) v inej

veci z 28.01.2015 (ktoré pripojil vo fotokópii), kde na str. 3 v treťom odseku sa uvádza, že na financovaní geologického prieskumu sa podieľalo viacej organizácií a v dôkaze č. 1, v zmluve o prevode dobývacieho priestoru, v jej dodatku z 10.5.2001 v čl. III. ods. (1) sa uvádza, že žalobca 2) uhradí prevodcovi dobývacieho priestoru náklady prieskumných prác a žalobca 2) aj predložil záverečnú správu z vykonaného geologického prieskumu, ktorej výsledkom bolo vydanie rozhodnutia o schválení zásob, tak ako je uvedené v prílohe odvolania. Je na zváženie, či záverečná správa a výpočet nie je spoločným zamestnaneckým dielom pracovného kolektívu, ktorá vznikala pod riešiteľským vedením Jozefa Jančoka najprv u podnikateľa Jozef Jančok - SAVARNA a následne bola dokončená pre spoločnosť Opáľové bane Dubník a.s., ktorá ju aj predložila na schválenie aj s výpočtom zásob na MŽP SR v roku 2001. Ako dôkaz predložil titulné listy zo záverečnej správy a listy z úpravy vzoriek zamestnancami.

Žalovaný tiež uviedol, že žalobca 1) presadzuje svoje postavenie vlastníka autorských práv k výsledkom geologického prieskumu z dôvodu, že v inom právnom spore sa dožaduje prednostného práva na určenie už určeného dobývacieho priestoru.

Žalovaný uviedol, že zákonodarca v § 17 ods. 2 zákona č. 313/1999 Z.z. o geologických prácach platného v dobe odovzdania záverečnej správy uvádza: „Obstarávateľ pri odovzdaní záverečnej správy a hmotnej geologickej dokumentácie oznámi právnickej osobe poverenej ministerstvom podmienky na ich sprístupňovanie a poskytovanie informácií z nich vrátane prípadne požadovaných finančných úhrad; podmienky sú záväzné päť rokov od ich odovzdania právnickej osobe poverenej ministerstvom.“ a v § 19 ods. 2 zákona č. 569/2007 Z.z. o geologických prácach v súčasne platnom znení uvádza: „Objednávateľ pri odovzdaní záverečnej správy oznámi právnickej osobe poverenej ministerstvom podmienky na jej sprístupňovanie a poskytovanie informácií z nej vrátane požadovaných finančných úhrad; podmienky sú záväzné desať rokov od ich odovzdania právnickej osobe poverenej ministerstvom.“ Teda vôbec nepripúšťa možnosť, že záverečná správa sa nesprístupní. Predkladateľ môže len uložiť podmienky, vrátane finančných za akých sa sprístupní, čo je logické, pretože aj keď ložisko bolo overené na náklady objednávateľa, je majetkom štátu a štát ako vlastník nerastného bohatstva má záujem na jeho využívaní a nie aby bolo blokované. V čase odovzdávania záverečnej správy bola lehota obmedzenia na sprístupnenie záverečnej správy podľa podmienok obstarávateľa päť rokov od odovzdania záverečnej správy. Záverečná správa bola odovzdaná v decembri 2001 a doplnená bola v roku 2002, teda záväznosť podmienok sprístupnenia správy skončila najneskôr v roku 2006 a doplnených častí v roku 2007. V súčasnosti platný geologický zákon nadobudol účinnosť 1. januára 2008.

Žalovaný pre úplnosť dodal, že listina o obmedzení prístupu k záverečnej správe, o prípadných finančných nárokoch a o jej prehlásení za obchodné tajomstvo nie je k dispozícii, napriek tomu, že si vyžiadal kompletný materiál súvisiaci s predložením predmetnej správy z archívu Geofondu.

K problematike získania údajov žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru navrhovateľ nemal žiadať Ministerstvo životného prostredia SR o sprístupnenie rozhodnutia o schválení zásob podľa zákona o informáciách, ale mal požiadať o sprístupnenie záverečnej správy a súvisiacich dokumentov správcu dokumentácie - Geofond Štátneho geologického ústavu Dionýza Štúra v Bratislave. Podľa údajov vyznačených na rozhodnutí o schválení zásob získaných z Geofondu bola správa tajná od 06.10.2005 do 06.10.2010, čo vyplýva z kópie prvej strany rozhodnutia, ktoré predložil.

Žalovaný ďalej uviedol, že či je žalobca 1) vlastníkom viacerých objektov alebo majetku uloženom v dobývacom priestore F. alebo je to žalobca 2), ako sa to uvádza na iných miestach odvolania, neskúmal. K vlastníctvu objektov žalobcov na halde C., kde sú zriadené iba tri stavby - prevádzková budova, práčka rúbaniny a šatňa spolu s lampárňou na pare. 652/8, 652/9 a 652/10 na základoch pôvodne zriadených stavieb hlboko v minulosti, na parcelách 652/11 (pôvodná budova - šatňa) a 650/4 (pôvodná budova - štajgrovňa) do dnešného dňa nebolo nič zriadené. Tieto objekty sú nepovolené a zrejme aj neoprávnené stavby, ku ktorým nikdy nikto nevedol stavebné konanie, nevydal stavebné povolenie a vlastník pozemku k ich zriadeniu nedal súhlas. Dokladom toho je súdny spor Opáľové bane Dubník, a.s.

s Lesmi SR, v ktorom sa tieto domáhajú vypratania nehnuteľností a taktiež prebieha proces riešenia nelegálnych stavieb v dobývacom priestore F., skutočnosť ktorú zároveň dokladoval.

V konaní o povolení činnosti z roku 1998 nebolo jeho súčasťou stavebné konanie a ani nemohlo byť, lebo by to bolo v rozpore s § 23 banského zákona. Stavebné konanie sa mohlo spojiť s konaním o povolenie banskej činnosti - otvárkou, prípravy a dobývania výhradného ložiska (§ 23 ods. 4 a 5 banského zákona), ale nie s konaním o zabezpečení a likvidácii starých banských diel, na také konanie OBÚ nemá oporu v zákone a nie je o tom zmienka ani v rozhodnutí OBÚ č. 1118/511/98-1 z 13.10.1998. Je rozdiel medzi stanoviskom vydaným k činnosti napr. na zabezpečenie starých banských diel a stanoviskom vydaným pre účely stavebného konania.

Všetky podania žalobcov smerovali k zastaveniu konania o povolenie banskej činnosti organizácii Opálové bane Libanka, s.r.o., pričom žalovaný sa vecou dôsledne zaoberal a nie je si vedomý toho, že by niečo obchádzal a nedal odpoveď k podstate prejednávanej veci. Skutkový stav bol objektívne zistený a preverený.

Žalovaný uviedol, že vytýčenie a stabilizáciu hranice výkonu činnosti má navrhovateľ nielen v podmienkach cit. rozhodnutia, ale aj v ním vypracovanej prílohe č. 7. plánu otvárkou, prípravy a dobývania, a takýto postup je určite v súlade s plánovaním činnosti v štádiu prípravy a realizácie. Navrhovateľ má možnosť sa rozhodnúť, či bude činnosť vykonávať v súlade s podmienkami rozhodnutia, alebo požiada o zmenu povolenej banskej činnosti, alebo činnosť nebude vykonávať. Iný postup bude v rozpore s existujúcim právnym stavom upravujúcim vykonávanie banskej činnosti a v jeho dôsledku nevyhnutne dôjde k stretu súvisiacemu s výkonom hlavného dozoru štátnej banskej správy nad touto činnosťou, v rozsahu takom ako je to upravené v § 39 ods. 1 zákona č. 51/1988 Zb. a súvisiacich predpisov a ustanovení.

Banskou činnosťou na základe prehlásenia navrhovateľa nebudú ohrozené objekty žalobcu 2), a preto žalovaný nemal právny dôvod vyžadovať od navrhovateľa písomnú dohodu o vyriešení stretov záujmov medzi nimi. Uložené technické opatrenia majú jediný účel: technicky s rezervou zabezpečiť, aby pri realizácii vykonávanej činnosti nemohlo dôjsť k porušeniu deklarovaného konania žiadateľa, že bude bez stretov záujmov so žalobcom.

Žalovaný v odvolacom konaní nenahrádzal prvostupňový orgán, ale plnil si povinnosti vyplývajúce mu zo správneho poriadku, reagoval na podnety žalobcov a konal podľa § 60a správneho poriadku. Ako napr. k problematike existencie inžinierskych sietí, ktorú žalobca otvoril až v odvolacom konaní alebo k problematike územnej ochrany objektov v okolí povolovanej činnosti.

Ďalší postup o využívaní ložiska, ktorý žalovaný žiadal od navrhovateľa sa týkal budúcnosti objektov susediacich s pozemkom č. 652/20. Tým že navrhovateľ vo svojom vyjadrení prehlásil, že tieto nebudú poškodené a v blízkosti týchto priestorov činnosť nebude vykonávať, a teda nebude ich riešiť ako ohrozený záujem, žalovaný sa v konaní ďalej touto problematikou nemal dôvod zaoberať a určil bezpečnostné ochranné pásmo objektov.

Žalovaný uviedol, že objekty podľa žaloby označené ako geologické boli zriadené pred určením dobývacieho priestoru "F." (v rokoch 1998 až 1999). Potrebnosť týchto objektov a ich údajné povolenie rozhodnutím OBÚ na zabezpečenie prevádzky a bezpečnostných predpisov na odôvodnenie ich zriadenia a užívania je nepravdivé, a nie sú nepostačujúce súhlasy obce, správcu lesných pozemkov a obvodného lesného úradu v Prešove. Nie je pravdou, že uvedené stavby - ich účel bol zmenený s vedomím prvostupňového orgánu a že boli postavené na základe rozhodnutia OBÚ Košice č. 1118/511/98-1 z 13.10.1998 o povolení banskej činnosti (zabezpečenia starých banských diel podľa overeného plánu zabezpečenia). Samotné rozhodnutie a ani plán zabezpečenia tieto stavby ani nerieši a ani nespomína.

Stanovisko žalovaného k problematike použitia záverečnej správy a rozhodnutia o schválení zásob vyjadril v napadnutom rozhodnutí. Autorské práva štátna banská správa nie je kompetentná riešiť. V § 7

ods. 3 písm. b) autorského zákona sa uvádza: "ochrana podľa tohto zákona sa nevzťahuje na úradné rozhodnutia, verejnú listinu, úradný spis...". Rozhodnutie o schválení zásob je verejná listina a údaje resp. skutočnosti v geologickej dokumentácii sú podľa súčasnej legislatívy prístupné. Otázka prípadnej finančnej náhrady, ak bola uplatnená organizáciou, ktorá vykonala geologický prieskum je otvorená.

K stretom záujmov, ktoré mal podľa žaloby navrhovateľ povinnosť riešiť, žalovaný uviedol, že si osvojil názor navrhovateľa, že predmetnou činnosťou nebudú ohrozené strety záujmov a že nie je potrebné predložiť dohody o riešení stretov záujmov a uznal aj prehlásenia žiadateľa, že predmetnou činnosťou nebudú dotknuté iné objekty. Správny orgán tento stav akceptoval na základe prehlásenia navrhovateľa, že objekty na pozemkoch KN-C č. 652/10,11,13,15 a 650/4 nie sú zahrnuté vo vyňatej parcele 652/20, ktorá je určená na ťažbu výhradného nerastu, činnosťou nedôjde k poškodeniu stavieb ani poškodeniu uvedených pozemkov, a aplikoval toto prehlásenie tak, že objekty na pozemkoch parcelných č. 652/10, 11, 13, 15 budú chránené 8 m ochranným pásmom a tento záver bol premietnutý do technických podmienok rozhodnutia.

Žalovaný tiež uviedol, že navrhovaná činnosť je malého rozsahu a svojou povahou a spôsobom realizácie nie je obvyklá, ale nie je ani vylúčená alebo obmedzená predpismi a preto bola povolená s upresňujúcimi a obmedzujúcimi podmienkami.

Žalovaný zdôraznil, že zmier v konaní hľadal a podľa jeho názoru je napadnuté rozhodnutie výsledkom kompromisu a chráni aj navrhovateľa aj žalobcu. Napadnuté rozhodnutie určite nebolo svojvoľné alebo arbitrárne, čo potvrdzuje aj samotný rozsah spisu. Žalobca sám v konaní na prvom stupni ani v konaní o odvolaní nežiadal o určenie nových alebo zmenu osobitných technických podmienok. Žalovaný doplnil a sprísnil osobitné technické podmienky jednoznačne v záujme ochrany žalobcu. Podľa názoru žalovaného napadnuté rozhodnutie, ak sa bude realizovať pri dodržaní osobitných technických podmienok, zmier navodzuje.

S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaný uviedol, že napadnuté rozhodnutie nie je nezákonné, vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, dôkladného zistenia skutkového stavu a primeraného určenia osobitných technických podmienok. Je jednoznačne zrozumiteľné, vychádzajúce z primeraného prístupu k oprávneným očakávaniam navrhovateľa, k chráneným záujmom štátu a práv fyzických a právnických osôb zúčastnených v konaní.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcov a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 28. júna 2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí.

Nie je ani úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa s takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím.

Úlohou prvostupňového súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - na základe žaloby žalobcov preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného č. 404-991/2012 z 15. mája 2012, ktorým žalovaný zmenil a doplnil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o povolení banskej činnosti pre žiadateľa Opálové bane Libanka, s.r.o. so sídlom Floriánova 3201/12, Prešov tak, že:

I. Vo výroku, kde je uvedené miesto banskej činnosti, doplnil: „na pozemku KN-C parc. č. 652/1 na jej časti č. 652/20 definovanej geometrickým plánom overeným Správou katastra Prešov pod č. 492/10 dňa 19. apríla 2010.“

II. Technické podmienky povoľovanej banskej činnosti organizácii Opálové bane Libanka, s.r.o. doplnil ďalšími osobitnými technickými podmienkami banskej činnosti pod bodmi 12 až 18, ktoré v preskúmanom rozhodnutí presne špecifikoval.

V ostatnom napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcov 1), 2) zamietol.

Úlohou súdu bolo posúdiť existenciu zákonných podmienok pre vydanie rozhodnutia o povolení banskej činnosti pre žiadateľa.

Podľa § 17 ods. 2 zákona SNR č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov, ak banskou činnosťou sú ohrozené právom chránené objekty a záujmy, musia sa so žiadosťou predložiť doklady o vyriešení stretov záujmov.

Podľa § 18b ods. 2 veta prvá zákona o banskej činnosti, ak je predložená dokumentácia úplná a správna a došlo k vyriešeniu stretov záujmov, obvodný bankský úrad povolí banksú činnosť.

Podľa § 18b ods. 3 zákona o banskej činnosti, v povolení banskej činnosti obvodný bankský úrad podľa potreby určí aj osobitné technické podmienky banskej činnosti a rozhodne o námietkach účastníkov

konania.

Podľa § 33 ods. 6 banského zákona, organizácia, ktorá žiada o povolenie otvárania, prípravy a dobývania výhradného ložiska, je povinná doložiť obvodnému banskému úradu, že strety záujmov boli vyriešené.

Podľa § 17 ods. 2 zák.č. 313/1999 Zb. o geologických prácach v znení platnom v dobe odovzdania záverečnej správy, obstarávateľ pri odovzdaní záverečnej správy a hmotnej geologickej dokumentácie oznámi právnickej osobe poverenej ministerstvom podmienky na ich sprístupňovanie a poskytovanie informácií z nich vrátane prípadne požadovaných finančných úhrad, podmienky sú záväzné päť rokov od ich odovzdania právnickej osobe poverenej ministerstvom.

Podľa § 19 ods. 2 geologického zákona, objednávateľ pri odovzdaní záverečnej správy oznámi právnickej osobe poverenej ministerstvom podmienky na jej sprístupňovanie a poskytovanie informácií z nej vrátane požadovaných finančných úhrad; podmienky sú záväzné desať rokov od ich odovzdania právnickej osobe poverenej ministerstvom.

Podľa § 19 ods. 5 geologického zákona, záverečné správy sa považujú za informácie o životnom prostredí a na ich sprístupňovanie sa okrem prípadov podľa odsekov 2 a 3 vzťahuje osobitný predpis. (zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov).

Podľa § 46 ods. 4 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z.z. z 21. januára 2008, ktorou sa vykonáva geologický zákon, objednávateľ môže určiť podmienky, za ktorých možno záverečnú správu sprístupňovať a poskytovať z nej informácie. V týchto podmienkach môže objednávateľ určiť

- a) vybrané časti záverečných správ, ktoré sprístupňuje alebo z ktorých poskytuje informácie výhradne objednávateľ,
- b) vybrané časti záverečných správ, ktoré možno sprístupňovať alebo poskytovať z nich informácie len s jeho predchádzajúcim súhlasom,
- c) ostatné časti záverečných správ bez obmedzenia ich sprístupňovania alebo poskytovania informácií z nich,
- d) finančné úhrady požadované za poskytované informácie,
- e) čas, po ktorý platia obmedzujúce podmienky podľa písmen a) a b), najviac však desať rokov od ich odovzdania Štátnemu geologickému ústavu Dionýza Štúra.

Podľa § 46 ods. 5 cit. vyhlášky, štátny geologický ústav Dionýza Štúra uchováva odovzdané záverečné správy a iné geologické materiály bezpečne, dostupne a prehľadne tak, aby sa mohli využiť pri vypracúvaní koncepcií a plánov geologických prác, pri ich projektovaní, vykonávaní a vyhodnocovaní, ako aj na ďalšie účely, pričom zabezpečí podmienky objednávateľa podľa odseku 4.

Podľa § 46 ods. 6 cit. vyhlášky, štátny geologický ústav Dionýza Štúra bezplatne sprístupňuje záverečné správy, správy z výskumných projektov alebo grantov, geologické štúdie a odborné geologické posudky; sprístupní ich do troch mesiacov od prevzatia.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd v rozsahu odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie

žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, pričom duplicitné opakovanie všetkých pre účastníkov známych faktov v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu považuje za nadbytočné. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcov uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné.

Podľa § 24 ods. 1 banského zákona, právo na dobývanie výhradného ložiska a na nakladanie s vydobytým nerastom má organizácia, ktorá má banské oprávnenie a ktorej sa určí dobývací priestor.

Dobývací priestor F. bol určený žiadateľovi Opálové bane Libanka s.r.o., so sídlom 080 01 Prešov, Floriánova 3201/12, ako držiteľovi banského oprávnenia.

Z podkladov súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj kompletný administratívny spis žalovaného vrátane prvostupňového správneho orgánu je zrejmé, že predmetom žiadosti navrhovateľa o povolenie banskej činnosti - otvárk, prípravy a dobývania výhradného ložiska v dobývacom priestore „F.“ bola banská činnosť - dobývanie drahého opálu obsiahnutého v horninách uložených na halde štôlne C., ktorá vznikla banskou činnosťou v minulosti, v dobývacom priestore „F.“. Banskou činnosťou podľa plánu otvárk, prípravy a dobývania navrhovateľ plánoval odťažiť 431 m³ kolektorskej horniny (andezitu) s predpokladaným obsahom 10 000 ct (karátov) drahého opálu povrchovým zárezom (odkopom a výkopom) o hĺbke max. 5 až 7 m za cca štyri roky (do 30. septembra 2015.) Činnosť plánoval realizovať na ploche 670 m², k tejto ploche získal rozhodnutie o vyňatí z lesného pôdneho fondu a túto plochu definoval geometrickým plánom.

Podľa listu vlastníctva č. XXX kat. úz. F. je vlastníkom pozemku parcelné č. 652/1 o výmere 10870 m² Slovenská republika a pozemky sú v správe Lesov Slovenskej republiky.

Identifikácia parcely KN-C č. 652/20 je jednoznačne podložená geometrickým plánom overeným podľa § 9 zákona NR SR č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii a rozhodnutím o vyňatí pozemku z lesného pôdneho fondu, ktoré sú súčasťou spisu.

Aj podľa názoru senátu najvyššieho súdu vyriešenie stretu záujmov v oblasti ochrany lesných pozemkov na časti parcely KN-C č. 652/1 (vymedzenej geometrickým plánom ako parcela KN-C č. 652/20) bolo jednoznačne dokladované rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Prešove č. 2010/231-2/Lel zo 16.09.2010 o dočasnom vyňatí parcely KN-C č. 652/20 pre účely realizácie banskej činnosti - ťažby výhradného nerastu, drahý opál v dobývacom priestore „F.“ a zmluvou o budúcej zmluve zo 16. marca 2011, uzatvorenou medzi navrhovateľom a Lesmi SR.

Povolenou činnosťou navrhovateľ nemôže prekročiť plánovaný objem ťažby, ktorý uviedol v pláne otvárk, prípravy a dobývania, čo v tomto prípade predstavuje celkom 431 m³. Senát odvolacieho súdu sa stotožnil s argumentáciou žalovaného, že z technického hľadiska tak malý objem povrchovej ťažby umožňuje na ploche 670 m² dočasne vyňatej z lesného pôdneho fondu tento orientovať tak, aby neboli ohrozené objekty žalobcu. Určené osobitné podmienky len z dôvodu bezpečnosti obmedzili spôsob a priestorové umiestnenie týchto prác a zmenšili plochu na ktorej je možné činnosť vykonávať. Priestor v

ktorom sa môže navrhovateľ svojou činnosťou pohybovať je teda jednoznačne identifikovateľný. Na realizáciu zámeru podľa plánu otvárania, prípravy a dobývania navrhovateľ potrebuje zabráť výkopom (alebo výkopmi) plochu cca 100 m², čo mu je s vysokou rezervou dostatočne umožnené aj po stanovení obmedzujúcich podmienok a aj zároveň pri zachovaní bezpečnej vzdialenosti od objektov žalobcu 2). Túto technickú problematiku riešia podľa rozhodnutia žalovaného o povolení banskej činnosti č. 404-991/2012 z 15.05.2012 práve opatrenia 12. až 15.

Osobitné technické podmienky dobývania slúžia na stanovenie obmedzujúcich opatrení pre ťažobnú organizáciu hlavne z dôvodov bezpečnosti. Ak tieto podmienky nevyhovujú môžu sa zmeniť, alebo orgán hlavného dozoru nariadi nové opatrenia, čo má v kompetencii podľa § 41 ods. 1 písm. c) zákona č. 51/1988 Zb.

Za stavu, že žalovaný určil v rámci technických podmienok rozhodnutia bezpečnostné ochranné pásmo objektov - vychádzajúc z prehlásenia navrhovateľa, že objekty susediace s pozemkom č. 652/20 nebudú predmetnou banskou činnosťou poškodené a v blízkosti týchto priestorov sa banská činnosť nebude vykonávať - nemožno konštatovať, že týmto postupom došlo k ukráteniu žalobcov na ich právach.

Z podkladov spisu je totiž zrejmé, že:

- k objektom nachádzajúcim sa na halde C. nebolo vydané stavebné povolenie a taktiež vlastník pozemku nedal k ich zriadeniu súhlas,
- banskou činnosťou na základe prehlásenia navrhovateľa nebudú tieto objekty ohrozené,
- účelom uložených technických opatrení bolo technicky zabezpečiť, aby pri realizácii vykonávanej činnosti nemohlo dôjsť k porušeniu deklarovaneho konania žiadateľa, že bude bez stretov záujmov so žalobcom.

Smerodajné pre napadnuté rozhodnutie bolo situovanie zámeru v základnej banskej mape, v ktorej je zámer plošne aj situačne zakreslený správne.

Stanovisko žalovaného k existencii miestnych inžinierskych sietí v priestore plánovanej činnosti, ku ktorým nebola predložená žiadna dokumentácia o ich rozmiestnení, bolo v konaní premietnuté do technického riešenia na ich zistenie a za ich nepoškodenie pri vykonávaní činnosti v technickej podmienke č. 15 napadnutého rozhodnutia. Zodpovednosť za plnenie tejto podmienky má navrhovateľ. Odvolací súd zároveň poukazuje na zákonné ustanovenie banského zákona o banských škodách, náhrada ktorých sa aplikuje pri nepredvídateľných udalostiach podľa § 37 banského zákona a ktoré v tomto prípade by znášal navrhovateľ.

Pokiaľ žalobcovia namietali porušenie autorských práv žalobcu 1) sprístupnením informácií zo Záverečnej správy o výsledkoch geologických prác s výpočtom zásob, Úloha: F. - drahý opál, Vyhľadávací prieskum - I. etapa, z podkladov spisu je zrejmé, že správne orgány a ani žiadateľ nikdy nespochybnili autorstvo záverečnej správy, ktorá je chránená autorským zákonom. Autorské práva štátna banská správa nie je kompetentná riešiť.

Odvolací súd uvádza, že podmienky obmedzenia sprístupňovania informácií v zmysle § 46 ods. 4 vyhlášky Ministerstva životného prostredia č. 51/2008 Z.z. z 21. januára 2008, ktorou sa vykonáva geologický zákon môžu byť najviac desať rokov od ich odovzdania Štátnemu geologickému ústavu Dionýza Štúra, pričom uvedené obmedzenie vyplýva z podmienok, ktoré môže určiť objednávateľ. Z administratívneho spisu určenie týchto podmienok nevyplýva, preto nie je možné jednoznačne ustáliť, na aké obdobie sa vzťahovalo predmetné obmedzenie informácií. Senát odvolacieho súdu zároveň poukazuje na skutočnosť, že v čase odovzdania záverečnej správy v zmysle hore citovaného ustanovenia § 17 ods. 2 zák. č. 313/1999 Zb. bola lehota obmedzenia na sprístupnenie záverečnej správy podľa podmienok obstarávateľa päť rokov od odovzdania záverečnej správy. Záverečná správa bola odovzdaná v decembri 2001 a doplnená v roku 2002, teda záväznosť podmienok sprístupnenia správy skončila najneskôr v roku 2006 a doplnených častí v roku 2007. V súčasnosti platný geologický zákon nadobudol účinnosť dňom 1. januára 2008. Šetrením žalovaného bolo zistené, že listina o obmedzení

prístupu k záverečnej správe, o prípadných finančných nárokoch a o jej prehlásení za obchodné tajomstvo nie je k dispozícii, napriek tomu, že si vyžiadal kompletný materiál súvisiaci s predložením predmetnej správy z archívu Geofondu. Podľa údajov vyznačených na rozhodnutí o schválení zásob získaných z Geofondu bola správa tajná od 06.10.2005 do 06.10.2010, čo vyplýva z kópie prvej strany rozhodnutia, ktoré zároveň s vyjadrením k odvolaniu žalobcov vo fotokópii odvolaciemu súdu predložil.

Skutočnosť, že ako podklad rozhodnutia boli použité údaje vyplývajúce z rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky o schválení zásob výhradného ložiska rozhodnutím o schválení zásob výhradného ložiska č. 242/2005-v.s.ú. z 26. júla 2005, nemá za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Uvedené údaje nikým spochybnené neboli a v rámci preskúmaného konania, ktorého predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o povolení banskej činnosti pre žiadateľa Opálové bane Libanka, s.r.o., žalobca 1) nepreukázal, že bol ukrátený na svojich právach.

Aj podľa názoru senátu najvyššieho súdu v prípade, ak by došlo k porušeniu autorského práva žalobcu 1) vo vzťahu k sprístupneniu informácií zo záverečnej správy, o nárokoch z prípadného porušenia práva duševného vlastníctva je oprávnený rozhodovať jedine civilný súd, nie však správny súd.

Pokiaľ žalobcovia namietali, že žalovaný porušil dvojnásťnosť správneho konania, keď ako odvolací správny orgán vyzval žiadateľa na odstránenie nedostatkov podania, odvolací súd uvádza, že žalovaný postupoval v súlade s princípom jednotnosti správneho konania, keď konanie na prvom a druhom stupni správneho orgánu tvorí jeden celok. Odstránenie nedostatkov podania žiadateľa nemožno považovať za nezákonný postup narušajúci právnu istotu účastníkov konania. Rovnako tak aj zmena a doplnenie rozhodnutia žalovaným nenaruša uvedený princíp. Žalovaný správny orgán v odvolacom konaní nenahrádzal prvostupňový orgán, ale plnil si povinnosti vyplývajúce mu zo správneho poriadku, reagoval na podnety žalobcov a konal v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku.

Odvolací súd neprisvedčil žalobcom v tom, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že krajský súd sa dostatočne a vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami uplatnenými žalobcami v podanej žalobe. V prejednávanej veci nebola účastníkom konania pred súdom prvého stupňa znemožnená realizácia tých práv, ktoré im priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Za tohto stavu vo veci senát najvyššieho súdu skonštatoval, že postupom prvostupňového súdu žalobcom nebola odňatá možnosť konať pred súdom.

Preto, ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom žalovaného správneho orgánu a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcov, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Odvolací súd zároveň skonštatoval, že odvolanie žalobcov neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a s § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá OSP v spojení s ust. § 246c veta prvá OSP a s ust. § 224 ods. 1 OSP v súlade s ust. § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal.

Občiansky súdny poriadok v správnom súdnictve upravuje vznik nároku na náhradu trov konania iba proti žalovanému správnomu orgánu, nie proti žalobcovi, ktorý podal žalobu a ňou disponuje. Špecifické postavenie ďalšieho účastníka v konaní spôsobuje, že trovy konania, ktoré mu vznikli, znáša zo svojho.

S poukazom na uvedené odvolací súd o náhrade trov do konania pribratých účastníkov rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a náhradu trov odvolacieho konania im nepriznal.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.